

28 Φεβρουαρίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΤΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στές]

ΜΙΧΑΛΗΣ ΛΟΥΚΑ,

Εφεσείων,

v.

CYPRUS PIPES INDUSTRIES LIMITED,

Εφεσιβλήτων.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8435).

Πολιτική Δικονομία — Απόφαση στην απουσία του εναγομένου — Παραμερισμός της από το Δικαστήριο — Αποκάλυψη υπεράσπισης και εξήγηση των λόγων της παράλειψης του εναγομένου να εμφανιστεί — Διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου.

5

Πρακτική του Δικαστηρίου — Επίδοση έκθεσης απαιτησεως σε εναγόμενο που δεν καταχώρησε εμφάνιση—Έκδοση απόφασης στην απουσία του.

10

Με μονομερή αίτηση που καταχώρησε ο εφεσείων - ενάγων πέτυχε απόφαση για μη εμφάνιση, εναντίον των εφεσιβλήτων - εναγομένων, σε αγωγή του για αποζημιώσεις για σωματικές βλάβες που σύμφωνα με την αγωγή του, έπαθε σαν αποτέλεσμα παράλειψης εκπλήρωσης καθήκοντος ή αμέλειας εκ μέρους τους, ενώ ήταν υπάλληλός τους.

15

Οι εφεσιβλήτοι - εναγόμενοι καταχώρησαν αίτηση και πήραν διάταγμα του Δικαστηρίου με το οποίο ακυρώθηκε η εκδοθείσα στην απουσία τους απόφαση. Η αίτηση συνοδευόταν από ένορκες δηλώσεις του λογιστή των εφεσιβλήτων με πηγή τον υπεύθυνο ασφάλειας του εργοστασίου αναφορικά με τη λειτουργία του και της υπαλλήλου της ασφαλιστικής εταιρείας των εφεσιβλήτων - εναγομένων ως προς τις συνθήκες απώλειας του κλητηρίου της αγωγής και της μη επίδοσης έκθεσης αίτησης.

25

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, παραμερίζοντας την απόφαση, αναφέρθηκε στην πρακτική που ακολουθείται για επίδοση της έκθεσης αίτησης στον εναγόμενο, παρά την παράλειψή του να εμφανι-

στεί, ιδίως σε περιπτώσεις μη εκκαθαρισμένων απαιτήσεων και ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν ακολουθήθηκε.

Ο εφεσείων - ενάγων, υπέβαλε, ότι η μαρτυρία που τέθηκε από τους εφεσιβλήτους - εναγόμενους υπό μορφή ενόρκων δηλώσεων δεν απεκάλυψε υπεράσπιση και συνεπώς δεν θεμελιώθηκε το υπόβαθρο για ακύρωση της απόφασης. Επίσης ότι το Δικαστήριο εξίσωσε την πρακτική της επίδοσης της έκθεσης απαιτήσεως στο μη εμφανισθέντα εναγόμενο, με δικονομικό κανόνα.

5

10

Αποφασίστηκε, ότι:

(1) Το περιεχόμενο των ενόρκων δηλώσεων που συνόδευσαν την αίτηση των εφεσιβλήτων-εναγομένων για παραμερισμό της απόφασης ήταν επαρκές τόσο ως προς τα γεγονότα όσο και την πηγή των πληροφοριών των ενόρκως δηλούντων και συνεπώς το Δικαστήριο μπορούσε να καταλήξει ότι οι εφεσιβλήτοι-εναγόμενοι αποκάλυψαν συζητήσιμη υπεράσπιση.

15

(2) Η αναφορά στην απόφαση σε πρακτική του Δικαστηρίου να διατάσσει επίδοση της έκθεσης αίτησης σε μη εμφανισθέντα διάδικο, δεν αποσκοπούσε στην εξίσωση της πρακτικής με δικονομικό κανόνα, αλλά στην επισήμανση του γεγονότος ότι δεν επεσυνέβη οτιδήποτε μετά την αρχική παράλειψη των εφεσιβλήτων να εμφανιστούν, που να τείνει να καταρρίψει τους ισχυρισμούς τους, ότι η υπόθεση ξεχάστηκε για τους λόγους που είχαν εκθέσει.

20

25

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις :

30

Phylactou v. Michael (1982) 1 C.L.R. 204,

Evans v. Bartlam [1937] A.C. 473,

Louis Vuitton v. Δέρμοσακ Ατδ και Άλλης (1992) 1(B) A.A.Δ. 1453.

35

Έφεση.

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της διαταγής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Ν. Νικολάου, Α.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 7 Μαΐου, 1991 (Αρ. Αγωγής 6300/89), με την οποία παραμερίστηκε, μετά από αίτηση των εφεσιβλήτων (εναγομένων), απόφαση που δόθηκε στην απουσία τους.

40

Χρ. Μικελίδης με Κ. Γεωργίου (δ/νις), για τον Εφεσείοντα.

Γ. Λουκαϊδης, για τους Εφεσίβλητους.

5

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πιχής.

10

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η έφεση στρέφεται κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού με την οποία παραμερίστηκε, μετά από αίτηση των εφεσιβλήτων (εναγομένων), απόφαση που δόθηκε στην απουσία τους. Οι εφεσίβλητοι παρέλειψαν να εμφανιστούν σε αγωγή που ήγειρε εναντίον τους ο εφεσείων για αποζημιώσεις για προσωπικές βλάβες που, σύμφωνα με την αγωγή του, υπέστη ως αποτέλεσμα παράλειψης εκπλήρωσης καθήκοντος ή λόγω αμέλειας των εφεσιβλήτων. Με ex-parte αίτηση ο εφεσείων κίνησε το μηχανισμό για την έκδοση απόφασης λόγω της παράλειψης των εφεσιβλήτων να εμφανιστούν. Παράλληλα καταχώρησε έκθεση απαιτήσεως με την οποία προσδιορίστηκε και εξειδικεύτηκε η απαίτησή του. Μετά την προσαγωγή μαρτυρίας προς υποστήριξη της απαίτησης εκδόθηκε απόφαση υπέρ του.

15

20

Το δικαστήριο αποδέχτηκε την αίτηση των εφεσιβλήτων και παραμέρισε την απόφαση. Συγχρόνως τους διέταξε να καταχωρήσουν εμφάνιση και υπεράσπιση μέσα σε τακτή προθεσμία και τους καταδίκασε να καταβάλουν όλα τα έξοδα που σπαταλήθηκαν (thrown away) λόγω της παράλειψής τους να εμφανιστούν.

25

30

35

Προκύπτει αβίαστα από το κείμενο της απόφασης, ότι στην άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας το δικαστήριο άντλησε καθοδήγηση από τις αρχές που έχει καθιερώσει η νομολογία που συναρτούνται κατά κύριο λόγο με την αποκάλυψη υπεράσπισης και την εξήγηση των λόγων της παράλειψης του εναγομένου να εμφανιστεί. (Βλ. *Phylactou v. Michael* (1982) 1 C.L.R., 204 και *Evans v. Bartlam* [1937] A.C. 473).

40

Ο εφεσείων υπέβαλε ότι η μαρτυρία που τέθηκε από τους εφεσίβλητους υπό τη μορφή ενόρκων δηλώσεων δεν απεκάλυψε υπεράσπιση, έτσι δε θεμελιώθηκε το υπόβαθρο για την έγκριση του αιτήματος των εφεσιβλήτων. Υποστήριξε ότι οι ισχυρισμοί οι οποίοι προβλήθηκαν ως προς την ύπαρξη υπεράσπισης είναι αδύνατοι, τίθενται διαζευκτικά, που είναι αντικανονικό, και ακόμα σημαντικότερο, ότι η ένορκη δήλωση στην οποία αποκαλύπτεται

η νεφελώδης υπεράσπιση δε συνάδει με τις πρόνοιες της Δ.39 θ.2 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, όπως έχει ερμηνευθεί στην *Louis Vuitton v. Δέροσσακ Από και Άλλης* (1992) 1(B) Α.Α.Δ. 1453. Είναι η θέση τους ότι ο Νίκος Νεοφύτου στην ένορκη ομολογία του οποίου εκτίθεται η υπεράσπιση των εφεσιβλήτων δεν είχε προσωπική γνώση των γεγονότων στα οποία αναφέρεται και ότι παρ' όλο τούτο δεν απεκάλυψε την πηγή από την οποία άντλησε τις πληροφορίες του ως προς την υπεράσπιση των εφεσιβλήτων στην αγωγή του εφεσείοντα. Οι ισχυρισμοί αυτοί δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Στην παράγραφο (5) της ενόρκου δηλώσεως του Ν. Νεοφύτου, αναφέρεται ότι τα μηχανήματα της εταιρείας ήταν σε άριστη κατάσταση, ότι ο εφεσείων δεν είχε εκτεθεί σε κανένα κίνδυνο στον τόπο εργασίας του και ότι οποιοσδήποτε τραυματισμός του ήθελε αποδειχθεί οφείλεται σε δική του αμέλεια ή σε απρόβλεπτο ατύχημα. Ο ίδιος ήταν ο Λογιστής της εταιρείας και επομένως η ιδιότητα του δεν του παρείχε, εκ πρώτης όψεως τουλάχιστον, τη δυνατότητα ελέγχου των εργασιών της εταιρείας. Προσδιορίζει όμως στη δήλωσή του την πηγή από την οποία άντλησε πληροφορίες αναφορικά με τη λειτουργία του εργοστασίου· αυτές προήλθαν από τον Α. Πιστόλα, τον υπεύθυνο ασφαλείας του εργοστασίου. Με τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του, το δικαστήριο μπορούσε να καταλήξει ότι οι εφεσιβλήτοι απεκάλυψαν συζητήσιμη υπεράσπιση.

Η άλλη μαρτυρία η οποία κατατέθηκε για τη θεμελίωση της αίτησης των εφεσιβλήτων για παραμερισμό της απόφασης προήλθε από τη Βασούλα Καλλίδου, την υπεύθυνη του Κλάδου Απαιτήσεων της ασφαλιστικής εταιρείας στους οποίους οι εφεσιβλήτοι ήταν ασφαλισμένοι και προς τους οποίους απέστειλαν το κλητήριο ένταλμα για να μεριμνήσουν για την υπεράσπισή τους. Το κλητήριο ένταλμα απωλέσθηκε από τους ασφαλιστές ή τοποθετήθηκε σε λανθασμένο φάκελο και ξεχάστηκε. Στην ένορκη δήλωση της το ποσό των αποζημιώσεων χαρακτηρίζεται ως υπερβολικό. Μετά την απώλεια του κλητηρίου εντάλματος καμιά άλλη πληροφορία δεν πήραν για την υπόθεση, κάτι που θα τους αφύπνιζε για την παράλειψη και τις συνέπειες που αυτή μπορούσε να έχει για την τύχη της υπόθεσης. Στην απόφαση του δικαστηρίου γίνεται αναφορά στην πρακτική η οποία ακολουθείται για επίδοση της έκθεσης απαιτήσεως στον εναγόμενο παρά την παράλειψή του να εμφανιστεί ιδίως σε περιπτώσεις μη εκκαθαρισμένων απαιτήσεων και ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν ακολουθήθηκε.

Ο εφεσείων υπέβαλε ότι η αναφορά του δικαστηρίου στην πιο πάνω πρακτική οδήγησε το δικαστήριο σε εσφαλμένα αποτελέ-

5 σματα δεδομένου ότι εξίσωσε την πρακτική σε δικονομικό κανόνα και μάλιστα κανόνα που έρχεται σε αντίθεση με τις σχετικές θεσμικές διατάξεις. Είναι ορθό ότι δεν επιβάλλεται από τους θεσμούς ως προϋπόθεση η επίδοση της έκθεσης απαιτήσεως πριν την έκδοση απόφασης λόγω παράλειψης του εναγομένου να εμφανιστεί. Παρέχεται όμως διακριτική ευχέρεια στο δικαστήριο να διατάξει τέτοια επίδοση και συνήθως διατάσσεται σε περιπτώσεις όπου η απαίτηση δεν είναι εκκαθαρισμένη. Η αναφορά σ' αυτή την υπόθεση στην πρακτική του δικαστηρίου 10 δεν σκοπούσε στην εξίσωση της πρακτικής με δικονομικό κανόνα αλλά στην επισήμανση του γεγονότος ότι δεν επεσυνέβη οτιδήποτε μετά την αρχική παράλειψη των εφεσιβλήτων να εμφανιστούν που να τείνει να καταρρίψει τους ισχυρισμούς τους ότι η υπόθεση ξεχάστηκε για τους λόγους που έχουν εκθέσει.

15

Κρίνουμε ότι δεν έχει καταδειχθεί λόγος που να δικαιολογεί την επέμβασή μας στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του πρωτόδικου δικαστηρίου, επομένως η έφεση πρέπει να απορριφθεί.

20

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.